בס"ד | י"ז סיון תשע"ט

インイ フンダ

	,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,	גיליון	יציאת שבת			כניסת שבת			פרשת	
	מוקדש לע"נ הבה"ח דוד	מספר							שבוע	
	צברדלי <mark>נ</mark> ג ז"ל בן ש <mark>למח זל</mark> מן	E 2	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	שלח לך	
	ושושנה נעמי הי"ו	52	20:28	20:32	20:30	19:21	19:29	19:12		פ

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

מספר הרב ניצן ימין מאיתמר:הרב מרדכי אליהו זצ"ל היה סנדק בברית, וכיוון שלמדתי מילה היה לי חשוב לעמוד קרוב מאוד על מנת לראות וללמוד. לפתע קרה דבר נורא. המוהל התרגש כל כך מהעובדה שהרב הוא הסנדק, שמבלי משים הוא חתך לרב את האצבע. אני,שראיתי את הדבר, קפצתי מיד וביקשתי לשים משהו על אצבעו של הרב, לעצור את הדם.אבל הרב שראה אותי בכך לחש לי:הישאר במקומך, אל תשים כלום. כך ישב הרב כל הברית,ולחץ עם הבוהן שלו על האצבע הפצועה. כך הוא גם ישב אחר כך, בזמן הארוך שבירך את האנשים אחרי הברית. והכל בלי שאיש מלבדי שם לב לכך. אחרי הברית חייך אלי הרב ואמר:רצית שהמוהל יתעלף מזה שהוא חתך לי את האצבע?. בפרשה שלנו אנו לומדים מהו כוחו של הדיבור מסיפור המרגלים והוצאת הדיבה על הארץ. מי ייתן ונזכה לשמור על הלשון ועל כבוד הזולת ונשאף להיות רגישים כמו הרב מרדכי אליהו הארץ. מי ייתן ונזכה לשמור על הלשון ועל כבוד הזולת ונשאף להיות רגישים כמו הרב מרדכי אליהו

דבר בעיתו מה טוב - מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל. <u>כ״א סיון:</u> לה מִקְבְרוֹת הַתַּאֲוָה נָסְעוּ הָעָם חֲצֵרוֹת וַיִּהְיוּ בַּחֲצֵרוֹת:

(סדר עולם פרק ח, ימות עולם סק"ה)

(במדבר יא,לה)

יז וַיִּסְעוּ מִקְבְרֹת הַתַּאֲוָה וַיַּחֲנוּ בַּחֲצֵרֹת:

(כנ"ל)

בּ״בּ פּיוּדְּ: א וַתְּדַבֵּר מִרְיָם וְאַהֶּרֹן בְּמֹשֶׁה עַל אֹדוֹת הָאִשָּה הַכָּשִׁית אֲשֶׁר לָקָח כִּי אִשָּה כֻשִׁית לָקָח: ב וַיִּאמְרוּ הַרָק אַךְ בְּמֹשֶׁה דְּבֶּר וְהְוָה הָלֹא גַּם בְּנוּ דְבֵּר וַיִּשְׁמֵע יְהוָה: ג וְהָאִישׁ מֹשֶׁה כתִיב ענוּ עָנְיוּ מְאֹד מִכֹּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנִי הָאֲדָמָה: ד וַיֹּאמֶר יְהוָה בְּעֵמוּד עָנָן וַיִּעֲמֹד פָּתַח הָאֹהֶל וַיִּץְרָא אֲבָרוֹ וֹמִרְיָם וַיִּצְאוּ שְׁנָשְׁהָב: וּ וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ נָא דְבָרָי אִם יִהְיֶה נְבִיאֲכֶם יְהוָה בַּמַּרְאָה אֵלִיו אֶתְוַדְּע אֲהָרֹן וּמִרְיָם וַיִּצְאוּ שְׁנִיהֶם: וּ וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ נָא דְבָרָי אִם יִהְיֶה נְבִיאְכֶם יְהוָה בַּמַּרְאָה אֵלִיו אֶתְוַדְּע בְּחָלוֹם אֲדַבֶּר בּוֹי זִילָא כָּן עַבְדִּי מֹשֶׁה בְּכָל בֵּיתִי נֶאֲמָן הוּא: ח פָּה אֶל פָּה אֲדַבֶּר בּוֹ וּמַרְאֶה וְלֹא בְּחִילֹן אְבָּל הָשְׁלְשְׁלְשְׁלְשְׁלְבָּי מְשְׁרִיבִי וֹיְשְׁבְּבָּר בִּוֹ וֹמָרְאָה וְלֹא בְּיִלְבְיִי וֹהְעָנָן סָר מֵעַל הָאֹהֶל וְהְנֵּה מִרְיָם מְצֹרַעַת כַּשְׁלֶג וַיִּפֶן אַהְרֹן אֶל מִיְרָם וְהָּנָה מְצֹרָעת: יא וְבִּבּר בְּעַבְדִּי בְּמֹשֶׁה: ט וַיַּחָר אַף וְהוָה בָּם לְעַבְיִי מִשְׁל הָאָהָל וְהְנָּה מְלְרָם לְנִים מְאָבֶר מִּלְנָן סָר מֵעַל הָאֹהֶל וְהְנָּה מְלְיָם מְצִּלְנִת וַשְּׁעְב מְשְׁה אָל וְהְנָה מְעָבתוֹ מִשְׁה בְּצֵאתוֹ מֵּלֶחֶם אִמּוֹ וַיִּצְסֵלְ חְצִי בְשָׁרוֹ: יג וַיִּצְעַק מִשְׁה אָל יְהוָה לְבִּת יְמִים מְחוּץ לַמַּחֶנֶה וְמָלֵת יְמִים וְהָחָנֶה וְאָחֵר יְהָנִם וְתָּבְּיך: טוּ וַתְּבָּבְי מְנִים מְחוּץ לַמַּחְנֶה וְאָבִיף אָל מִשְׁה וְאָבִיף מִיּב בְּעָת יָמִים מְחוּץ לַמַּם לְאָב מְלְים וְאָבְיִם יִיִּב מְחוּיב בְּמִינִם מְחוּץ לַמָּם שְׁבְּי בְּבָּים וְהָּבְּים וְתִּבְים וְתְבִּם מְחִים מְחוּץ לַמְּם וְבָּים וְיִבּים וְנִבּים יְנִים וְנִים מְחוּץ לַמְּים בְּים בְּבִית יְמִים וְנִם וְשְּבִּים בְּים בְּבִּיל בְּר בְּיִבְים מְיּבּי מְיִבְים מְּים בְּיִבְים וְיִבְים בְּיִבּים בְּים בְּיִבְים מְיִים בְּיִם וְיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִם וְיִבְּים בְּיִבְּים בְּלִים מְנִה בְּיִים בְּיִבְּים בְּעִּים בְּיִּים בְּיִים וְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּים בְּבִים וְּבְיּבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּ

(סדר עולם פרק ח, ימות עולם סק"ה)

(במדבר יב,א-טו)

ָּ הִשָּׁמֶר בְּנֶגֵע הַצָּרַעַת לִשְׁמֹר מְאֹד וְלַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יוֹרוּ אֶתְכֶם הַכֹּהָנִים הַלְוִיִּם כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִם תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת: ט זַכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוַה אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיַם בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָים:

(כנ"ל)]

(במדבר כד,ח-ט)

כּ״ג סּיוּן: כו וַיֹּאמֶר יָרָבְעָם בְּּלִבּוֹ עַתָּה תָּשׁוּב הַמַּמְלָכָה לְבֵית דָּוִד: כז אָם יַעֲלֶה הָעָם הַזֶּה לַעֲשׂוֹת זְבָחִים בְּבֵית יְהוָה בִּירוּשָׁלַם וְשָׁב לֵב הָעָם הַזֶּה אֶל אֲדֹנֵיהֶם אֶל רְחַבְעָם מֶלֶךְ יְהוּדָה וַהְּרָגִנִי וְשָׁבוּ אֶל רְחַבְעָם מֶלֶךְ יְהוּדָה: כח וַיִּזָעץ הַמֶּלֶךְ וַיַּעשׁ שְׁנֵי עֶגְלֵי זָהָב וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רַב לָכֶם מֵעְלוֹת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה אֱלֹהֶיךָ וִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶכֶץ מִצְּרָיִם: כּט וַיַּשֶּׁם אֶת הָאֶחָד בְּבֵית אֵל וְאֶת הָאֶחָד נָתַן בְּדָן: ל וַיְהִי הַדָּבָר הַזֶּה לְחַטָּאת וַיִּלְכוּ הָעָם לִפְנִי הָאֶחָד עַד דָּן: לא וַיַּעשׁ אֶת בִּית בָּמוֹת וַיַּעשׁ כֹּהָנִים מִקְצוֹת הָעָם אֲשֶׁר לֹא הָיוּ מִבְּנֵי לֵוִי:

(שולחן ערוך אורח החיים סימן תק"פ סעיף ב

(מלכים-א' יב,כו-לא)

ט וַיּקֵּרְאוּ סׂפְרֵי הַמֶּלֶךְ בָּעֵת הַהִּיא בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא חֹדֶשׁ סִיוַן בִּשְׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּּוֹ וַיִּכָּתֵב כְּכָל אֲשֶׁר צִוָּה מָרְדֶּכַי אֶל הַיְּהוּדִים וְאֶל הָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים וְהַפַּחוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת אֲשֶׁר מֵהֹדּוּ וְעֵד כּוּשׁ שָׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ וְעֵם וַעָם כִּלְשֹׁנוֹ וְאֶל הַיְּהוּדִים כִּכְתָבָם וְכִלְשׁוֹנָם: י וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרשׁ וַיַּחְתֹּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סְפָּרִים בְּיֵד הָרָצִים בְּטַבּעַת הַמֶּלֶךְ לַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכַל עִיר וְעִיר בַּסוּסִים רֹכְבֵי הָרֶכֶשׁ הָאֲחַשְׁתְּרָנִים בְּנֵי הָרָמַּכִים: יא אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל עִיר וְעִיר וְנִיח וֹשְׁלָלֶם לָבוֹז: יב בְּיוֹם אֶחָד בְּכָל מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ בִּשְׁלוֹשָׁה עֲשֶׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנִים וּעְשָׁר רְחֹדֶשׁ שְׁנִים וֹשְׁלָּחָם לְבוֹז: יב בְּיוֹם אֶחָד בְּכָל מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ בִּשְׁלוֹשָׁה עֲשֶׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנִים עְשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר: יג פַּתְשֶׁגֶן הַכְּתָב לְהִנָּתוֹ דָת בְּכַל מְדִינָה וּמְדִינָה נָּלוֹי לְכַל הָעַמִּים וְלִהְיוֹת כְּתִיבִים עְתִידִים עֲתִידִים לַיִּוֹם הַזֶּה לְהִנָּקֵם מֵאוֹבְיהֶם: יד הָרָצִים רֹכְבֵי הָכֶכֶשׁ מָאוֹבְיהָם יִצְאוּ מְבֹּכָלִים וּדְחוּפִים בִּּדְבַר הַמֶּלֶרְ וְהַדָּת נִתְּנָה בְּשׁוּשׁן הַבִּּיכָה: טו וּמָרְדָּכֵי יַצָּא מְלְפִנִי הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ מַלְכוּת הְּכֵלֶת וְחוּר וַשְּטֶּלֶךְ וְהַדָּת וְתַכְּרִיךְ בּוּץ וְאַרְנָם הָיְבָה וּמְלְכוֹת הְשְׁשֵׁן וִיְקָר: יזֹ וּבְּכַל מְדִינָה וּמְבָּל פְּחִד הַיְּתָה אוֹיְם הְנִים הְיִבְּת בְּיִבֹּ בְּיִבְּת הְשְׁמְּן וְבְּעִי הְשָּמְם מִינְה בְּיִבּ מְבְיבְ בּּים מִשְׁמֵּיו בְּיִבְיה מִיּבְר בִּים הְיִבְּים הְיִבָּה וּשְׁמִּן וְבְּיִב מְשְבִּים הִיּבִים הִינִבּי וְבָּיל פְּחִד הַיִּה הָּיְהִים מְנִילְ שְּמְחָה וְשְׁשׁוֹן לַיְּהוּדִים מִשְׁמֵּה וְיוֹם טוֹב וְרָבִים עֵלְיִםם עְלֵיהם עְלִיהם עִלְיהם:

(פסוק ט)

(אסתר ח.ט-יז)

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, פרשת במדבר דפו"י קנ"ו ע"ב.

ג) כיון דעאל ליליא וכו': כיון שנכנס
הלילה, כתבי הגזירות שכיחים בכיס שלהם.
וכמה גדודי חבלה מתפשטים בעולם, וכולם
משוטטים בערבוביא, והולכים ומצחקים
בנפשות הרשעים, ומודיעים להם דברים, מהם
שקרים ומהם אמיתים. ומי שימצא ביניהם
מבני אדם, ניתנה להם רשות לחבל. וכל בני
העולם ישנים וטועמים טעם מות. וכבר
העמדנו. פתקא פירושו כתב. קומפא, פירושו

א) זידבר וגו' שלח לך אנשים וגו':
רבי חייא פתח, המימיך צוית בקר ידעת השחר
מקומו. שחר כתוב, בלי ה' הידיעה, ה' נתרחקה
משחר, מהו הטעם. אלא אמר ר' חייא בשעה
שינטו צללי ערב והשמש שהוא ז"א, נוטה
לבא, דהיינו אחר חצות היום, אז נחלש תוקפו
של השמש, שהוא ז"א, אז שולט השמאל ונמצא
הדין בעולם ומתפשט, ואז צריך האדם
להתפלל, ולכוון רצונו, לפני אדונו.

גזירה, מלשון וקטפת מלילות (דברים ב'ג') שפירושו כריתה וגזירה. אחמתא פירושו כיס, כמו והשתכת באחמתא (עזרא ו' ב') שפירושו חמת וכיס. ב) דאמר רבי ייסא וכו': דאר"י, כשנוטה השמש, שהוא ז"א, לבא, ונחלש, דהיינו אחר חצות היום, אז נפתח פתח אחד בהשמש, דהיינו הפתח של שליטת השמאל, ונאסף כחו של השמש, שהוא ז"א, וקו האמצעי. והשמאל שולט. ויצחק, שהוא קו השמאל, כורה באר שולט. ויצחק, שהוא קו השמאל, כורה באר תחתיו, שהיא המלכות שיניקתה משמאל. ואז הוא מיסד אותה.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "אחזיהו" (מלכים-א' פרק כב,נב-מלכים-ב' פרק ג) מקבילה ל-שלח על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. ויהי המה הוכלכים הכוך ומה ואו רכב אש הגיע לאדמה א. עם מה אכיהו את המים הכה ואו עם אכישע עבר בוזרבה

ה. מה אמר אליהו לאלישע כשהוא ביקש ממנו את הבקשה

ツ ココツ

ב. איך גקרא אכרהי עקרון שאכיי גשכוזו מכאכים משמרון

ו. מה בישראל עשה מואב ווה היה אוזרי מות אוזאב ג. מאיפה הלכו אליהו ואלישע לפני שאליהו עלה בסערה

לתגובות, הקדשות והערות: <u>or.david.way@gmail.com</u>

פתרונות לגליון הקודם: אַזֹּאב, בֹיתִי, גֹּן ירֹּלְ, דֹם נַבוֹת, הֹרצֹוֹזת וגֹם ירשֹת, ובֹעַרתי,

מוקדש להצלחת: נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, לרפואת חיים דב בן ציפורה.